

TÉMA MĚSÍCE

TĚLOCVIČNA DOSTALA JASNÉ OBRYSY

Elegantní skelet tělocvičny v ranním světle

foto -mk-

Stačily necelé čtyři týdny a nad betonovým základem vedle Zdravotního střediska vyrostla elegantní dřevěná konstrukce tělocvičny. „Teprve teď jsem si uvědomil, jak velká je to stavba. Tím více oceňuji měkké obloukové ukončení na obou stranách i to, jak je celá budova zasazena do terénu,“ přiznává starosta obce Martin Kupka.

Únorová fáze stavby měla nejdynamičtější průběh. Každým dnem dostávala budova nový tvar. Pro všechny kolemjdoucí se také zhmotňovala informace o tom, že nová líbeznická tělocvična bude mít charakter dřevostavby.

NOVÁ TĚLOCVIČNA – JAKO ŽE PŘIPLULA VELRYBA...

Naposledy budila podobnou zvědavost stavba Rondelu. Je namístě v první třetině stavby blíže představit záměry architekta i pohled těch, kdo se na stavbě přímo podílejí.

Autor projektu **Ing. arch. Jan Hájek** odpověděl na otázky, které bylo možné zaslechnout i v rozhovorech, jež se vedou o stavbě v líbeznických hospodách i na chodníku u Zdravotního střediska.

Proč dřevostavba?

Typologicky je to hala, situačně objekt v centrálním parku. Dřevo je technicky efektivní kupříkladu z pohledu překonávání velkých rozponů, rychlosti montáže a požární odolnosti. A v neposlední řadě je to obnovitelný zdroj. Dřevo je v naší severu blízké a na lesy bohaté zemi přirozený a tradiční materiál. Spojuje v sobě konstrukční krásu s vřelostí výrazu. Také se to dá říct z jiného konce – budovu s tak velkým

rozponem je možné konstruovat ještě z kovu a z betonu. Objekt tělocvičny dlouhý 70 metrů téměř bez oken je z principu své velikosti mimo měřítko domů v obci a představte si tuto hmotu z uvedených dvou materiálů... Osadit objekt této velikosti do malé obce do bezprostřední blízkosti centra a rodinných domků je potíž. Určitá míra křehkosti, vřelosti a dočasnosti materiálu by měla způsobit, že se tenhle mastodont nebude k okolí chovat jako King Kong, ale spíš jako že připlula velryba...

Dřevo má u části veřejnosti pověst choulavého materiálu. Posledně mi někdo říkal, že stačí červotoč nebo vlhkost a je po tělocvičně. Nejsou to mýty?

Zacházení s věcmi má svá pravidla. Špatným užíváním se z každého léku stane jed. Pokud bych měl použít podobnou logiku, na základě předvybraného skutečného příběhu betonových konstrukcí Labské boudy v Krkonoších, které zdegradovaly mnohem rychleji než dřevěné konstrukce Petrovy boudy, dalo by se vyvodit, že beton má nižší životnost než dřevo. Ve skutečnosti je to tak, že při správném zacházení mohou být všechny běžně používané stavební materiály tak trvanlivé, že bez problému překážejí naše životy.

Dokončení na straně 3

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

možná jste zaznamenali, že se v médiích znovu začalo objevovat téma odpadového hospodářství. Ministr životního prostředí se nechal slyšet, že připraví takový zákon o odpadech, který by umožnil určovat vyšší poplatku za odpad podle toho, kolik toho vyhodíte. Opakovaně jsme se o změně systému v Líbeznici bavili na zastupitelstvu. Zatím je u nás stanoven poplatek na občana a na rekreační objekt bez ohledu na to, zda se v domácnosti odpad důsledně třídí a v popelnici končí méně směsného odpadu. Nastavit režim, který by ulevil těm odpovědným, je samozřejmě správné a lákavé. Má to ale jeden zásadní háček. Pokud potom skončí více odpadu v příkopě, obec bude muset stejně vzít peníze ze společné kasy, zaplatit úklid a následně zvednout znovu poplatek pro všechny. Tam, kde se podobnou cestou vydali, nakonec zjistili, že výsledná bilance je velmi podobná nebo úplně stejná. Pravda ale je, že se situace komplikuje. Evropská unie po nás totiž chce, abychom do roku 2030 zásadním způsobem omezili skládkování odpadu. Protože jsou někteří naši ministerští úředníci a také někteří zákonodárci papežtější než papež, rozhodli před časem, že se u nás zakáže skládkování už v roce 2024. Máme tedy problém. Buď je nutné někde rychle postavit nové zařízení na energetické využití odpadu (nesprávně, ale zato velmi často označované jako spalovna), nebo dramaticky více třídít, nebo vymyslet a realizovat ještě nějaké třetí řešení postavené na kombinaci více různých možností, jak se s odpadem vypořádat. V každém případě je jisté, že se brzy projeví značný tlak na zvýšení ceny za likvidaci odpadu. Dopadne to samozřejmě na peněženky nás všech.

V současné době Líbenice dotují odpadové hospodářství jedním milionem korun ročně. Větší zátěž je nemyšlitelná a znovu by jen vyčerpala peníze, které by pak chyběly na opravy cest, obecních budov, provoz škol a na zajištění dalších důležitých povinností obce. Znovu se budeme v zastupitelstvu zabývat tím, jak u nás v obci systém upravit. Jedním z řešení je zachovat současnou výši poplatku, ale vyvážet odpad jen jednou za čtrnáct dní. Komu by pak normální velikost popelnice nestačila, zaplatil by navíc za objemnější nádobu. Další možností je systém ještě více změnit a se všemi riziky a možnými dopady stanovit poplatek tzv. za popelnici, a to podle její velikosti. I pak by se vyváželo jen jednou za čtrnáct dní, ale byla by ještě větší možnost volby nádoby ve velikostech 70, 120, 240 i 360 litrů. V každém případě by změnu muselo provázet rozšíření míst pro třídění odpadu. Přínosem by pak ve výhledu dalších let bylo, že by se celá obec učila z důvodů nejen environmentálních, ale i finančních třídít víc a byla by lépe připravená na budoucí celostátní změny. Existuje samozřejmě i varianta, že systém neměníme, ale tím se nepochybně odsoudíme k tomu, že za odpad budeme postupně platit víc a víc.

Pokud chcete vyjádřit svůj názor na změnu odpadového hospodářství obce, můžete se hned zapojit do diskuse na našem webu www.libenice.cz v nové diskusi přímo pod hlavním článkem na titulní straně.

S přáním rychlého nástupu jara

Váš starosta

Číslo měsíce: 17 x 27 metrů – to je čistý vnitřní rozměr tělocvičny, která vyrůstá u fotbalového hřiště.

i ROZHOVOR

KDYŽ POTŘEBUJETE POMOC...

Už téměř rok mohou líbezníci senioři využívat sociální služby poskytované společností Antonia senior services z Čakoviček. Obec prodloužila smlouvu se společností i na celý letošní rok, protože dosavadní zkušenosti a ohlasy byly jen dobré. Co všechno tedy Antonia lidem v Líbezních nabízí a jak hodnotí práci v naší obci, na to odpovídá v následujícím rozhovoru vedoucí pečovatelské služby Katarzyna Anna Porubská.

Jméno by nasvědčovalo tomu, že vy sama pocházíte z Polska. Co vás zaválo k nám do středních Čech?

Ano, pocházím z Polska, ale už od dětství jsem žila s rodiči v České republice, konkrétně v Praze. Koncem devadesátých let minulého století jsme se přestěhovali do Čakoviček, které považuji za ideální pro jejich polohu v blízkosti Prahy. Našli jsme tu klid a mnoho milých lidí a kamarádů.

Jaké byly začátky společnosti Antonia? Proč jste se pustili do této aktivity?

Podnětem k založení společnosti bylo úmrtí mé babičky, neboť její smrt mě velmi zasáhla. Antonia Agata Jozefow (5. února 1938 – 27. února 2011) byla žena s velkým srdcem, ve kterém se vždycky našlo místo pro pomoc potřebným. Ačkoli sama nebyla z nejmajetnějších, ochotně pomáhala lidem v nouzi. Pomáhala těm, kdo pomoc skutečně potřebovali. Lidem bez domova, kteří za ní často chodili žádat o pomoc, dávala jídlo a oblečení. Vždycky se podělila o to, co měla. Přesto se jí ve stáří pomoci od druhých moc nedostávalo. Musela se potýkat s neochotou a nedostupností služeb, které by jí zajistily potřebnou péči. Aby její odkaz žil dále, rozhodli jsme se založit organizaci, která by pomáhala potřebným, a pojmenovat ji právě po této ženě – ANTONIA. Naším posláním je pomáhat lidem v nouzi, tak jak jim pomáhala paní Antonia, a nedopustit, aby zůstali ve stáří či v nemoci bez pomoci. Důraz klademe na to, aby služba byla dostupná pro všechny, a snažíme se vyjít vstříc všem přáním našich klientů.

Nedávno mě zastavila na ulici jedna místní občanka a moc hezky hovořila o tom, jak jste jí pomohli s maminkou v posledních měsících jejího života. Měl jsem z toho samozřejmě moc dobrý pocit. O kolik občanů se staráte v Líbezních právě teď a kolika jste v úhrnu pomohli v uplynulém období?

Jsem velice ráda, že k vám informace jdou přímo od rodinných příslušníků naší služby. Velice mě to potěšilo. Počet občanů, kterým poskytujeme služby, se mění každým dnem, je to řádově desítky občanů, někteří si u nás objednávají třeba jen dovážku obědů či obstarání nákupů, jiní i zajištění osobní hygieny, takže nelze uvést úplně konkrétní číslo, neboť se to neustále mění.

Ráda bych zdůraznila, že poradenství poskytujeme zdarma. Každý má občas svázané ruce, tak mu pomůžeme a najdeme pro něj to nejlepší řešení a pomoc, kterou bude v danou chvíli potřebovat.

Co by podle vás obec ještě mohla zlepšit pro větší pomoc svým občanům? Co vám v Líbezních chybí?

Určitě by bylo cenné zajistit pro všechny dostatek informací ohledně možností, jak čerpat různé finanční prostředky na osobní péči, aby senioři měli možnost si služby objednat.

Pro ty, kdo ještě nejsou odkázáni jen na naše služby, by bylo prospěšné zajištit centrum, kde by se mohli společně setkávat, pořádat pro ně zajímavé přednášky na různá témata – bezpečnost, zdravotnictví, historie... Prostě takový klub aktivního stáří – s předváděním různých činností, malými výtvarnými dílnami, např. malování hrnků, kterých

by se mohli sami účastnit, případně pořádání výletů, jež chceme pomoci realizovat.

Jsmo už v jednání s dopravcem, který nám poskytne zdarma dopravu, a plánujeme tak návštěvu zoo.

O jakou službu je tady v okolí Líbeznic největší zájem?

Nejčastěji využívanými službami jsou péče o osobní hygienu, úklid domácnosti, dovážka hotové stravy (obědů) a zajištění nákupů.

Poskytujete sociální služby. Co všechno si pod tím máme představit?

Nabízíme tři druhy služeb pro klienty a jejich rodiny: pečovatelskou službu, osobní asistenci a odlehčovací službu.

Pečovatelská služba slouží našim klientům k tomu, aby za naší pomoci zvládali každodenní činnosti, na které doposud byli zvyklí, ale vzhledem k věku či zdravotnímu omezení a onemocnění nejsou schopni je nyní zvládnout bez pomoci.

Důraz je kladen na to, aby se klient začlenil a neprohluboval závislost na službě. Dovolím si dát konkrétní příklady nejčastěji využívaných služeb: péče o osobní hygienu, úklid domácnosti, dovážka hotové stravy (obědů), zajištění nákupů, odvozy na nejrůznější lékařská vyšetření či do jakékoli další instituce, kde je samozřejmě po celou dobu zajištěn doprovod a péče našich pracovníků.

Výběr konkrétních poskytovaných činností je opravdu záležitostí individuálních potřeb.

Osobní asistence je poskytována 24 hodin denně podle potřeb klientů či rodiny. Tím se liší od časově omezené pečovatelské služby. U poskytování osobní asistence se předpokládá hlavně spolupráce s rodinou. Využívají ji spíše klienti, kteří jsou téměř nepohybliví nebo vůbec imobilní. Využívání služeb osobní asistence je velmi rozmanité a vždy se dbá na přání klienta a jeho rodinných příslušníků.

Odlehčovací služba slouží rodinným příslušníkům, kteří se starají o své maminky, tatínky, babičky, dědečky sami na plný úvazek. Už název odlehčovací služba napovídá, v čem spočívá. Starání se o člověka závislého na péči druhé osoby je velmi náročné jak psychicky, tak fyzicky, proto je tu tato možnost odpočinku. Rodina může vyrazit na dovolenou do divadla, kina, nebo kamkoli je napadne, a mohou si to naplno a bez výčitek užít, protože péči o jejich blízké zastoupí naši pracovníci.

Na činnost Antonie v Líbezních přispívá obec. Samotný příspěvek ale zdaleka všechno nepokryje. Vaše služby jsou placené. Na kolik přijde, pokud bychom vás třeba k nepohyblivé mamince zvali každý den?

Naše služba je hrazená hodinově a je rozdílná ve využívané službě.

Pečovatelská služba vychází 100 Kč/hod., osobní asistence a odlehčovací služba stojí 120 Kč/hod.

Podrobný ceník najdou zájemci o naše služby na internetových stránkách www.antonio.cz nebo jakékoli případné dotazy rádi zodpovíme na telefonních číslech 608 505 045, 315 623 425, 702 006 596.

Proč vlastně vaše služby neplatí zdravotní pojišťovny?

Naše služby neplatí zdravotní pojišťovna, protože to nejsou zdravotní služby, ale sociální. Pokud je však

Katarzyna Porubská s 99 letou klientkou foto mk

jakýkoli klient závislý na péči druhé osoby, je tu také možnost požádat o příspěvek na péči a příspěvek na mobilitu. Tyto příspěvky jsou určeny k tomu, aby pomohly klientům uhradit využívané sociální služby. Výše příspěvků je určována podle míry závislosti daného klienta na péči druhé osoby. Vyrizuje se přes úřad práce na základě podaných žádostí.

Pokud bych chtěl čerpat vaše služby, jak to mám udělat? Co bude první, druhý, třetí krok...?

Prvním krokem je kontaktovat naše pracovníky a podat žádost o poskytování našich sociálních služeb. Jsou dvě možnosti – buď přes naše internetové stránky, nebo na uvedených telefonních číslech.

Druhým krokem bude domluvení schůzky s klientem a rodinnými příslušníky, kde se domluví podmínky a podepíše se smlouva o poskytování služeb, bez které služby nelze poskytovat.

Třetím krok představuje provedení sociálního šetření a zpracování individuálního plánu klienta, kde se stanoví jeho cíle a doladí se všechny detaily poskytování sociálních služeb. Pak už nic nebrání tomu, aby klient začal službu využívat.

Když se s vámi dohodnu na tom, že k mé mamince budete chodit každý den s obědý a dvakrát za týden jí pomůžete s koupáním, na kolik peněz taková služba vyjde a jak se vlastně platí?

Obědy (polévka a hlavní jídlo) s dovážkou do domu stojí 85 Kč, na výběr máme ze čtyř jídel a diety. Obědy rozvážíme od pondělí do pátku. Stravu si objedná každý klient z vytištěného jídelního lístku, který se mění každý týden. Pokud chce klient jít i na víkend, je možné si v pátek objednat tři jídla. Strava se vozí v esusech nebo v krabičkách. Cena koupání závisí na stráveném čase u klienta se sazbou 25 Kč / 15 min.

Každý měsíc jsou za využívané služby vystaveny faktury, které dostane klient či jeho rodinní příslušníci do ruky, a záleží na nich, zda je uhradí hotově, nebo bankovním převodem.

-mk-

Antonia senior services, s. r. o.
Za Školkou 104, 250 63 Čakovičky
www.antonio.cz

Telefonní čísla: 608 505 045,
315 623 425, 702 006 596

Dokončení ze strany 1

To, co my pro to můžeme udělat, je správné zacházení, což v našem případě znamená už od návrhu. Proto jsme například pro budovu navrhli provětrávané systémy konstrukcí a prostorů. V kombinaci se soudobými technickými možnostmi impregnační ochrany dřeva a při použití soudobých materiálů pro horní izolaci stavby je vytvořena ochrana dřeva na nejvyšší možné soudobé úrovni.

Budou dřevěné vazníky ve výsledné podobě tělocvičny viditelné, nebo je skryje izolace a akustické obklady?

Ano, právě proto, že se nosná konstrukce uplatňuje i z vnitřního pohledu, je dřevo ekonomicky vhodné, protože za jedny peníze vytváříme jak nosnou konstrukci, tak interiér.

Skelet roste a celá stavba teď působí hodně vzdušným dojmem. Nic těžkopádného. Můžeme mít ale jistotu, že to taková konstrukce vydrží a bude trvanlivá?

Určitě bych z tohoto obavu neměl. Při správném ošetření je dřevo trvanlivé i v mnohem agresivnějším prostředí, kde díky správnému ošetření vydrží desetiletí. Stavějí se z něj bazénové haly – například v Brně na Kraví hoře, sportovní haly – nejznámější je nádherné statické dílo lamelové skořepiny sportovní haly v Praze, koncertní sály – kupříkladu jeden ze tří akusticky nejlepších historických sálů všech dob, vídeňský Musikverein. Dřevo je při dobré ochraně dlouhodobě funkční i ve vnějším prostředí. V celé historii lidstva se ze dřeva stavějí lodě. V našem ateliéru jsme ze dřeva navrhli a zrealizovali obloukovou lávku na rozpon 40 metrů přes řeku Chrudimku nebo dřevěno-skleněné fasády oranžerie na Břevnově.

DŮLEŽITÁ JE STABILITA KONSTRUKCE

Další klíčovou postavou je v této fázi stavby statik. Ten má v případě líbeznické tělocvičny zásadní podíl i na zpracování celé dílenské dokumentace skeletu. Pro obyčejného člověka má role statika téměř magický nádech. Bývá totiž výsledkem jeho inženýrského umění, že i lehké konstrukce některých mostů unesou nečekaný náklad, že se na první pohled křehké stavby nelámou, že se celé domy nesvezou na zem jako domeček z karet. Role statika se v případě líbeznické stavby tělocvičny ujal **Ing. Pavel Škorpil** ze společnosti Cecolegno, která dodává většinu dřevěných částí stavby.

Co je na současné stavbě skeletu nejchoulostivější?

Čistota provedení a zajištění stability konstrukce.

Stavba v této fázi připomíná stavebnici. Připravují se nějaké díly na místě, nebo je vše hotové z výroby?

Po statickém výpočtu dimenzí prvků je celá konstrukce převedena do třírozměrného obrazu. Každý prvek je očíslován, překreslen do dílenského stadia a následně vyroben. Takže všechny díly jsou již vyrobeny ve fabrice včetně všech úřezů, zářezů a vrtání.

Na stavbě jako statik trávíte poměrně hodně času. Co na montáži nejvíc hldáte?

Velmi důležité je perfektní půdorysné a výškové zaměření skeletu. Musí se hlídat soulad všech prováděných styků s projektovou dokumentací. Vzhledem k tomu, že dispozice konstrukce neumožňuje provést zavětrování „tam, kde bych chtěl“, je nutné

Autor projektu Ing. arch. Jan Hájek

foto -mk-

Technický dozor Ing. Aleš Řada

foto -mk-

Statik Ing. Pavel Škorpil

foto -mk-

sladit tuhost stěn s tuhostí stropní a střešní desky. Zde se hlavně jedná o časovou návaznost prací.

Po architektovi ví o celé stavbě nejvíce technický dozor. Mezi stavebními dělníky se těší nejhorší pověsti. Při kontrolních dnech z něj jde strach. Ostrším okem sleduje každý podezřelý ohyb izolace, překryv cihel a nerovnost betonu. Stavbu tělocvičny pro obec dozoruje **Ing. Aleš Řada**. I on v prvním mezičase průběhu stavby zhodnotil.

Jak hodnotíte kvalitu dosavadních stavebních prací?

Kvalita hrubých stavebních prací odpovídá všem standardům a předpisům. Jak založení stavby, tak zdíci práce na objektu zázemí. Co se týče kvality prací na dřevěných konstrukcích tělocvičny, ta je výborná – montáž i dílenská připravenost.

Velkou rychlostí teď roste dřevěný skelet stavby. Co je největším úskalím při montážních pracích? Nebojíte se, že stavba narazí na kratší kus, než by bylo třeba?

Největším úskalím „skládání“ konstrukce je naprosto dodržení rovinností ve svislém i vodorovném

směru, počínaje správným založením a osazením každého nosného svislého prvku. Pokud se toto opomine, „skládačka“ přestane fungovat.

Vzhledem k vysoké kvalitě stavební přípravenosti jednotlivých dílů to nepředpokládám. A z postupu montáže je i patrné, že všechny prvky jsou naprosto přesně vyrobené, téměř nevidíte, že by pracovníci nějaké kusy zkracovali nebo jinak upravovali.

Kontroloval jste určitě i kvalitu jednotlivých lepených vazníků. Jak jste spokojený s materiálem dovezeným z Rakouska a z Německa?

Materiál odpovídá standardu a dílenská kvalita je opravdu na vysoké úrovni. Před zadáním do výroby byl vymodelován 3D model, podle kterého byl vyroben každý samostatný prvek.

O tom, v jaké kvalitě je celá konstrukce připravena, vypovídá také skutečnost, že na hlavních rámech bylo nutné sesadit dva sloupky s jedním vazníkem a spojit je cca 20 svorníky. Vše se perfektně podařilo, a to byly sloupky z jiné země než vazníky.

mk

STRATEGICKÝ PLÁN ROZVOJE OBCE LÍBEZNICE PRO OBDOBÍ 2016–2020

Mnoho věcí se v Líbeznicích v uplynulých letech změnilo k lepšímu, protože se na začátku podařilo přesně popsat největší problémy obce a zároveň vyjádřit, kam by se obec měla ubírat. Při lednovém jednání zastupitelstva se znovu diskutovalo o vizi pro nejbližší 4 roky. Není to prázdňné slohové cvičení. Výsledná strategie je jasná a konkrétní. Obec na ni nenajímala žádnou poradenskou firmu. Vytvořili ji a připomínkovali sami zastupitelé. Je to zároveň důležitá formální opora pro všechny další žádosti o dotace. Co se tedy může v Líbeznicích v příštích letech dít?

Priority:

Líbeznice se mají stát plně vybavenou obcí, kde lidé dosáhnou na většinu služeb potřebných ke svému spokojenému životu. Musí poskytnout co nejlepší zázemí pro volnočasové aktivity a pro rozvoj místní komunity. Zároveň mají podporu kulturních, rodinných a sportovních akcí posilovat národní identitu a respekt k tradičním hodnotám.

K naplnění této vize v nejbližších 5 letech směřuje realizace cílů rozdělených do následujících tematických celků.

SOCIÁLNÍ INFRASTRUKTURA A SLUŽBY

Tělocvična se zázemím

Pro uspokojení potřeb rozrůstající se školy a stále většího zájmu o sportovní aktivity je nutné vybudovat moderní tělocvičnu. Ta má sloužit zároveň jako dlouho chybějící prostor pro společenské a kulturní akce a také jako důležité zázemí pro místní spolky. Součástí projektu má být i kompletní rekonstrukce fotbalového hřiště.

Školská zařízení

Klíčovým úkolem místní samosprávy je zajistit dostatečnou kapacitu základní školy, která slouží i pro širší spádovou oblast. Po dokončení nového pavilonu představuje další etapu půdní nástavby s 6 učebnami a multifunkčním sálem pro potřeby školy a zejména uměleckých oborů. Vedle zajištění základních prostorových a technických podmínek jde o další rozvoj kvality školy a zvyšování úrovně všech oborů základní umělecké školy.

Zdravotní středisko a obecní úřad

Stěžejním úkolem pro nejbližší období je zajištění bezbariérového přístupu do všech ordinací a prostor zdravotního střediska a v dalším sledu pak rekonstrukce veškerého sociálního zázemí objektu. S ohledem na další zvyšování počtu obyvatel bude nutné posílit počet jednotlivých ordinací, zejména v případě praktických lékařů. Prioritou je také zajištění bezbariérového přístupu do všech kanceláří a prostor obecního úřadu a zachování současného rozsahu služeb.

Hasičská zbrojnice a zázemí technických služeb

Ke zlepšení činnosti technických služeb je nutné vybudovat modernější technické zázemí. Stejně tak je pro další rozvoj činnosti Sboru dobrovolných hasičů nutné modernější zázemí. Výstavba takového objektu severně od Domu služeb musí být navíc spojena s kompletní proměnou celého okolí Domu služeb s vybudováním potřebné parkovací kapacity.

Mírové náměstí po loňské přestavbě

foto Ludmila Červínová

Areál zdraví

Kromě moderního skateparku by měl Areál zdraví nabídnout zázemí pro rehabilitaci a kondiční cvičení seniorů. V plánu je také přestavba skautské chaty pro potřeby příležitostných sportovních a kulturních akcí, obnova tenisového kurtu a rozšíření dětského hřiště. Možnosti využití by mělo rozšířit také nové workoutové hřiště.

Bezbariérové bydlení pro seniory

V souvislosti s demografickou křivkou líbeznické populace je třeba do roku 2020 zajistit kompletní plán péče o seniory, kteří budou vyžadovat bezprostřední sociální pomoc. V centrální části obce by měly vyrůst potřebné byty pro pečovatelskou službu.

Program mobility

V souladu s Národním rozvojovým programem mobility pro všechny budou připravovány záměry vhodných bezbariérových tras v obci Líbeznice, které budou propojovat jednotlivé veřejné budovy i budovy občanské vybavenosti včetně zajištění bezbariérového přístupu do budov a zabezpečení bezbariérového užívání staveb.

DOPRAVA

Dopravní infrastruktura

Komunikace pro pěší a cyklisty

- Budování a rekonstrukce chodníků podél nejfrekventovanějších komunikací v podobě plně odpovídající nárokům na bezbariérové a bezpečné trasy:
 - Mělnická (na jih od náměstí) včetně prvků zvyšujících bezpečnost chodců
 - Mělnická (na sever od náměstí) včetně prvků zvyšujících bezpečnost chodců
 - Průchod Areálem zdraví včetně nového mostku přes Líbeznický potok

Místní komunikace

- Dokončení rekonstrukce zbývající části Školské ulice
- Rekonstrukce ulice Pražské a Pod Lipami
- Kompletní přestavba ulic Pakoměřická, Bořanovická, K. H. Borovského, Bedřicha Smetany, K. H. Máchy
- Revitalizace lokality U Kola

Ostatní komunikace

- Podpora co nejrychlejšího vybudování přímé sjezdové rampy z dálnice D8 směrem na Neratovice
- Návrh řešení úpravy křižovatky U Papričů pro zvýšení bezpečnosti

Veřejná doprava

Prioritou správy obce musí být další rozvoj veřejné dopravy. Po integraci spojů do Pražské integrované dopravy je třeba důsledně pracovat na zvýšení pohodlí cestujících.

ROZVOJ OBCE, VEŘEJNÁ PROSTRANSTVÍ A ZELENĚ

Klíčový impuls pro další systémový rozvoj obce dal územní plán schválený v lednu 2015.

Správa zeleně a veřejných prostranství v obci musí odpovídat aktuálním trendům a příkladům dobré praxe. Zvýšená péče bude věnována stávajícím vzrostlým stromům v intravilánu obce. Musí však docházet i k postupné a systematické obměně nevyhovujících dřevin za vhodné druhy. Zároveň bude obec pečovat a obnovovat stromořadí lemující cesty do sousedících obcí a na Beckov. Bude podporovat vyhlášení celého vrchu Beckov za přírodní park.

NOVÁ CENTRÁLNÍ ČÁST OBCE

Nejvýznamnějším rozvojovým projektem je změna využití současného areálu Českých sběrných surovin pro rezidenční bydlení a v malé míře také služby, zejména sociální. Proměna této části obce je zcela klíčovou podmínkou pro zvýšení urbanistické kvality prostředí obce.

ZELENÝ PÁS KOLEM OBCE

Stěžejní rozvojový záměr, který ve výhledu budoucích let zabráni škodlivému fenoménu srůstání obcí a vytvoří kvalitní krajinný prvek a prostor pro rekreaci občanů.

LÍBEZNICKÝ POTOK

Voda jako životodárná kapalina v podobě Líbeznického potoka by se měla stát nosnou linkou všech veřejných prostranství a parků v obci Líbeznice od ulice Na Rybníčku a U Studánky až po Samotu a směrem po proudu potoka by měly vzniknout drobné i větší „zelené oázy“.

VOVNÍ PLOCHA

Nový projekt přinášející další zkvalitnění rekreačních příležitostí pro místní občany představuje malá přehradní nádrž, rybník či ekologické jezírko. Tato vodní plocha by měla vyrůst na obecních pozemcích přiléhajících k Mratince – cestě pro pěší a cyklisty spojující Líbeznický Areál zdraví s Měsícem.

OBRANA PŘED ŠKODLIVÝMI ZÁMĚRY

Obec se dál musí bránit záměru rozšířit Letiště Vodochody. Další hrozby představují úvahy o změně trasování vysokorychlostní trati Praha–Litoměřice

Poznáte, kde je toto nově upravené zákoutí?
Kdo napíše první na obec@libeznice.cz získává pravý líbeznický hrneček.

foto -na-

a také silničního okruhu kolem Prahy. Obec musí těmto návrhům čelit jako změnám nesystémovým. Musí zastávat elementární respekt k historicky ukotveným pravidlům a předpokladům zaneseným do stávajících územně plánovacích podkladů.

ŽIVOT A PROVOZ OBCE

TRADICE, KULTURA A SPORT

Obec bude nadále podporovat činnost spolků (skauti, baráčníci, zahrádkáři, hasiči, 1. FC Líbez-

nice, stolní tenisti, Stonožka a další) a motivovat ke vzniku nových kulturních, sportovních a společenských akcí. Významnou roli v naplňování tohoto cíle bude plnit Obecní knihovna, kulturní výbor obce i ZŠ a ZUŠ Líbeznice. Cílem je posilovat komunitní život a narušovat dosavadní rozšířený přístup k obci jako k místu přespávání.

BEZPEČNÁ OBEC

Plně funkční obecní policie se stabilním personálním obsazením:

- Aktivní postup proti drobné kriminalitě a vandalství
- Práce „**prvorepublikových**“ strážníků v ulicích
- Příprava na krizové situace

MODERNÍ ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ A ČIŠTĚNÍ ODPADNÍCH VOD

Nejen z hlediska úspor běžných výdajů obce, ale i pro šetrnější postoj k životnímu prostředí patří k prioritám nadcházejícího období proměna stávajícího systému sběru a třídění odpadu. Změny musí posílit tlak na třídění odpadu a snižování jeho produkce. Zvýšení kapacity ČOV cestou posílení technologické části je nezbytnou podmínkou pro proměnu centrální části obce.

MODERNÍ SOCIÁLNÍ SLUŽBY

Prostřednictvím neziskových organizací bude obec rozvíjet poskytování sociálních služeb. Zároveň bude připravovat potřebnou kapacitu bezprahového bydlení pro seniory a případně ve spolupráci s okolními obcemi i kapacitu zařízení pro seniory s trvalým sociálním a zdravotnickým zázemím.

EFEKTIVNÍ A DOBŘE KOMUNIKUJÍCÍ ÚŘAD

Další rozvoj Líbeznického zpravodaje a elektronických nástrojů komunikace (web, SSMS, Fcb a další) pro posílení informovanosti a posílení aktivní role občanů na životě obce.

Všechny významnější projekty budou vždy v průběhu přípravy projednány s veřejností formou veřejných diskusí, dílen či kulatých stolů.

*Zastupitelstvo
a Rada obce Líbeznice*

DESATERO SPRÁVNÉHO LÍBEZNIČANA I LÍBEZNIČANKY

Každý týden doputuje na obecní úřad nejméně jeden požadavek na vznik nové vyhlášky či jiného opatření. Každý takový paragraf má ale několik zádrhelů: 1. může se snadno obrátit proti těm, kteří po něm nejhlasitěji volají, 2. zkomplikuje život i těm, kdo si to vůbec nezaslouží, 3. přidá další slova a věty do už tak zaneseného a nepřehledného souboru všech pravidel, zákonů a vyhlášek, 4. je možné ho vykládat různě, 5. je často složité kontrolovat a vynutit si jeho respektování. Navíc je vždycky složité jednoduše popsat to, co by mělo být normálnímu a slušnému člověku jasné od první chvíle. Automaticky. Bez vysvětlování a zdůrazňování.

Zkrátka a dobře se rada a zastupitelstvo obce snaží zbytečně nerozmnožovat vyhlášky a nařízení a nezahlcovat občany, obec a obecní policii dalšími paragrafy. Abychom ale přece jen přispěli ke klidnějšímu a spíše řádanějšímu životu v obci, otiskujeme následující desatero, které odpovídá na řadu stížností, sousedských výhrad a podnětů a zároveň není vyhláškou, ale takovým „milým obecním pobídnutím“. Kdyby jeho otištění přispělo k tomu, že by se žádná další vyhláška nemusela psát a schvalovat, bylo by to víc než skvělé.

LÍBEZNÉ DESATERO

1. Dodržuj povolenou rychlost v obci, jakož i ostatní dopravní předpisy. Neparkuj na místech, kde to není dovoleno nebo kde by tvůj plechový miláček překážel ostatním, zejména na chodnících nebo v blízkosti křižovatek. Buď ohleduplný a tolerantní k chodcům a cyklistům. Chovej se za volantem slušně.
2. Uklízej po svém psovi. Všude a za každého počasí (i za deště a ve sněhu). Nechod' se psem do Areálu zdraví, kde si hrají děti. Po obci vod' psa na vodítku.
3. Neodhazuj na ulicích odpadky – papírky, PET lahve, nedopalky cigaret, použité sáčky od svačiny od strýčka Donalda a další nepořádek. K tomu ved' i své děti a známé.

4. Tříd' odpad. Ale správně! Házej do barevných kontejnerů správné věci. Šetři místem a rozměrné papírové bedny nejprve rozlož, PET lahve a nápojové kartony sešlápní. Když je kontejner plný, vyhledej další hnízdo. Po obci je jich dost a další přibývají. Nevytvářej další drobné skládky vedle popelnic. Doma to vedle odpadkového koše taky neděláš.
5. Neruš sousedy, nebulákej, dodržuj noční klid a snaž se k tomu přimět i své děti. Pokud je to možné, vyhni se sekání trávy, všem hlučnějším domácím a stavebním pracím ve večerních časech (po osmé hodině) a také brzy ráno – zejména o víkendech. Zachovej úplný klid alespoň v neděli ráno – do 10. hodiny.
6. Snaž se přispět k lepšímu vzhledu své obce a bezprostředního okolí. Posekej trávu i před svým plotem, vypeš tam květinu, seber sám papírek, když ho tam nějaký pobuda odhodí. Starej se o vzhled svého obydlí a své zahrady.
7. Zapoj se do aktivit místních spolků, účastni se obecních akcí a podporuj obecní kulturní, společenský a sportovní život.
8. Pokud je to možné, podporuj místní podnikatele. Nakupuj v obci, dej si pivo v místní hospodě, nakup ve večerce, nech si udělat stůl u místního truhláře.

Kostel z oka fazole

foto Petra Hajská

9. Netop v kamnech ani v krbu odpadem, ale vždy jen dobře vysušeným dřívím a kvalitním uhlím. Všichni to pak dýcháme.
10. Sleduj aktuální dění v obci na www.libeznice.cz a pozorně čti Líbeznický zpravodaj (což jsi ostatně dokázal už tím, že jsi dočetl Desatero až sem).

Chovej se slušně, odpovědně a ohleduplně. A dobře se nám povede!

Samozřejmě že je to celé trochu nadsázka. Nejsme naivní idealisté. Ale kdyby se alespoň zlomek uchytíl, nebylo by to k zahoezení. (Proto toto číslo Líbeznického zpravodaje zachovej doma stále na viditelném místě – nejlépe na záchodě.)

Rada obce

CONNIE JE VE ŠKOLE JAKO DOMA

V lednu Connie navštívila žáky 1. praktické třídy ZŠ Líbeznice, kde je počet žáků přímo ideální na canisterapii.

Na začátku se všichni žáci s Connie seznámili a po úvodním česání a hlazení jsme přešli k dalším činnostem. Klasické aktivity jako vodění na vodítku, aportování či podlézání psa jsme žákům zpestřili ukázkami výcviku. Jemnou motoriku si žáci procvičili při připínání vodítka a došlo také na matematiku při počítání polštářků na psích tlapkách. Žáci si vyzkoušeli také psí puzzle a obrázkové skládačky s psími plemeny. No a samozřejmě nesměly chybět piškoty a krmení Connie.

Pro tuto převážně chlapeckou třídu byla Connie velkým zpestřením a naši návštěvu jsme nakonec museli prodloužit a slíbit, že zase přijdeme.

Canisterapeutický pes je vždy milý společník, který má blahodárný účinek na zdraví člověka a je nápomocný při náročném úkolu – vychovávat a rozvíjet žáky s různým postižením.

Iva Sieberová, Sirius Třebíč

Psí modelka s laskavým srdcem

foto Iva Sieberová

POETICKÉ SETKÁNÍ 2016

Koncem ledna se v líbeznické škole sešlo třicet mladých recitátorů, aby změřili své síly ve školním kole soutěže Poetické setkání. Porotci i rodiče a přátelé soutěžících si užili krásné chvíle se zájemavými a procítěnými přednesenými texty. Porota se nakonec zhostila svého obtížného úkolu – vybrat ty nejlepší.

V obvodním kole Poetického setkání 2016 nás budou reprezentovat tyto žáci:

I. kategorie: Tereza Holíčová, Vojta Čejka, Štěpán Kašpar, Bára Šmorancová

II. kategorie: Kateřina Kašparová, Adéla Valachová, Václav Mišurec, Petr Stýblo

III. kategorie: Nikola Ryšavá, Tomáš Příšovský, Alena Vítová, Albert Hlaváček

IV. kategorie: Petra Vorlíčková, Kristýna Rollová, David Hanuš

Všem vítězům školního kola blahopřejeme!

Šárka Mišurcová

Ocenění recitátorů

foto -šm-

ŠKOLNÍ TURNAJ VE VYBÍJENÉ

Těsně před vysvědčením, 27. ledna 2016, se uskutečnilo tradiční a velmi oblíbené klání ve vybíjené dívek ze druhého stupně naší školy.

Ačkoli byl i bez turnaje známý vítězný tým, a to reprezentantky z 8.A, soupeřky z ostatních tříd se hrdě utkaly s neporazitelnými.

ŽÁKYNĚ SI SPLNILY PŘÁNÍ

Hrály se dvě série utkání a celkový počet vybitých nakonec rozhodl. Většina žákyň si splnila přání utkat se s nejlepším týmem ve vybíjené na škole. Na umístění ani tolik nezáleželo. I přes drobná zranění vše dopadlo skvěle. Všem sportovním hrdinkám gratulujeme.

1. místo: 8.A

2. místo: 6. ročník (A, B)

3. místo: 8.B

4. místo: 7. ročník

Radka Kostková

Vybité i ne vybité

foto Radka Kostková

TALENTOVANÉ DĚTI

GOLFISTKA SÁRA SKALICKÁ

Jak tě napadlo začít hrát golf?

Svůj volný čas trávím sportovně. Plavu, ve škole navštěvuji florbalový kroužek a dalším z mých oblíbených sportů se stal golf. S tímto sportem jsem začala více než před třemi lety, kdy jsem se jednou v létě byla se svojí sestřenicí Terezkou podívat za babičkou Kačí, která trénovala golf na Golf resortu Ještěd. Přišlo mi to zajímavé a nenáročné a to samé si myslela i moje sestřenka, která je o dva roky starší. Babičku náš zájem potěšil a ihned nás přihlásila na letní kemp minigolfu ve Zloníně. Tady jsem si to užila a rozhodla se v golfu pokračovat.

Kde a jak trénuješ?

Jsem již dva roky členkou Yard resortu golf Předboj. Mám trénink rozdělený na letní sezonu a zimní sezonu. V letní sezoně trénuji venku na hřišti a v zimě chodím trénovat do haly v Karlíně, protože golf se v zimě nehraje na venkovním hřišti. Trénink máme jednou týdně vždy hodinu a půl. Nejsem sama, je nás skupina dětí rozdělených podle věku. Na tréninky mě vozí babička pravidelně a někdy i rodiče a teta Ivanka.

Co všechno tvoří tvoje golfové vybavení?

Mám svůj vlastní golfový bag (tj. nylonové nebo kožené asi metr vysoké válcovité pouzdro pro přenášení golfových holí a dalších golfových doplňků,

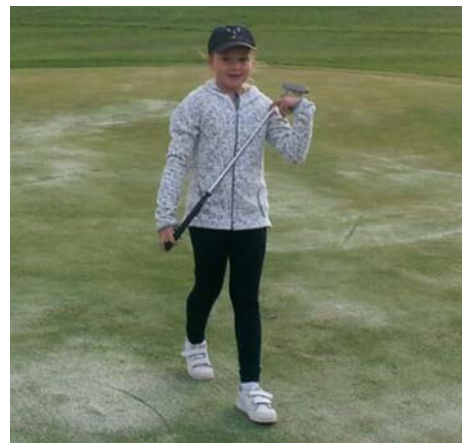
pozn. red.) a také golfový vozík, který používám při turnajích a vozím si na něm svůj bag. V bagu mám zatím čtyři hole, tzv. devítku, sedmičku, driver a putter. To mi ke hře stačí. Na levou ruku používám rukavici, která mi umožňuje lépe držet hole při odpalu. Svoje hole si musím ošetřovat a udržovat v čistotě. Mám i sadu vlastních míčků. Na trénink chodím v golfovém předepsaném oblečení, což je tričko s límečkem, golfové kalhoty, golfové boty a nezbytná golfová kšiltovka. Golf se totiž nedá hrát například v džínách, to by bylo mimo etická pravidla golfu. Mám také bundu do deště a do větru, takzvané bundy „nepromok“ a „neprofuk“. Neboť golf se hraje, jak říká babička, za každého počasí. Protože prý platí heslo, že není nevhodné počasí pro golfistu, je jen nevhodné oblečení golfista.

Už jsi byla na nějakých turnajích?

Ano, byla. Na turnaje se mnou vždy jezdí babička i rodiče, kteří mi fandí. Za svůj největší úspěch považuji loňskou sezonu turnajů Yard resort golf Předboj, kdy jsem byla v celkovém součtu turnajů ve své věkové kategorii druhá. Kromě poháru jsem dostala i hodnotné ceny, golfové rukavice a míčky.

„GOLF JE SPORT, KTERÝ POTŘEBUJE ČAS, A KDO SI MYSLÍ, ŽE JE JEDNODUCHÉ GOLF HRÁT A ŽE TO NENÍ ŽÁDNÁ DŘINA, AŽ SI TO JDE VYZKOUŠET,“ ŘÍKÁ SÁRA.

Na závody mimo náš oddíl zatím nejedím, ale na tuto sezonu se již připravujeme a náš oddíl počítá s výjezdem mimo domovské hřiště.

Sára Skalická

foto archiv Sary Skalické

Proč sis vybrala zrovna golf?

Golf mě baví, protože je to hra, kdy jsem celou dobu venku v přírodě. Baví mě odpalování a hlavně puttování, protože na to je třeba trpělivosti a to mi náhodu jde. Při tomto sportu poznávám spoustu nových dětí, ale i dospělých. Učím se golfové etiketě, která má docela přísná pravidla slušného chování a vystupování. Nejvíce se mi líbí, když si na začátku turnaje všichni hráči ve flightu (seskupení hráčů v maximálním počtu 4 pro jednu hru na hřišti, pozn. red.) podají ruce a popřejí si pěknou hru. Na konci hry si opět všichni poděkujeme za pěknou hru. Golf je totiž sportem gentlemanů, to říká náš trenér Martin.

Se Sárou z 2.C vedla rozhovor
Andrea Gruntová

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

STŘEDISKOVÁ VÝPRAVA ZA SNĚHEM

V posledních letech to začíná vypadat tak, že to, co se nazývá „sníh“, známe my Středočeši už pomalu jenom z vyprávění pamětníků a z obrázků Josefa Lady. I proto se skautské středisko rozhodlo, že své aktivity rozšíří o lyžařské výpravy. Jak proběhla ta poslední, nám popsal člen střediska Michal Červenka „Červ“ ve svém krátkém vyprávění:

Již podruhé (za posledních pět let) jsme se vydali na lyžařskou výpravu. Letos se jí mimo členů našeho střediska zúčastnili i někteří žáci ze základní školy v Obrátcích, a to zejména z důvodů naplnění kapacit dopravy a ubytování. Naším dočasným domovem se staly Herlíkovice, kde nás čekala velice hezká chata. Herlíkovice jsou ideálním místem pro zimní radovánky, zajímavé i tím, že před místním ski areálem stojí velká moderní tříčlanková tramvaj, která na první pohled budí zdání, že si tu místní zavědli tento druh hromadné dopravy a že čeká na odvoz rekreatantů – ale není tomu tak, jedná se o vyřazený vůz z Liberce, připravený k úpravě na turistický stánek s občerstvením.

Náš lyžařský zájezd se konal v trochu v nezvyklém termínu (3.–9. 1. 2016), což ale mělo mnoho výhod. Sjezdovky nebyly přeplněné, nikde jsme nemuseli čekat dlouhé fronty a byly i levnější vleky. Ty sice první den ještě nejedzily, ale to nebyla zase tak

Skauti na sněhu

foto archiv Willi

velká překážka – statečně jsme překonali naše pohodlí a nahoru na kopec jsme se párkrát vyškrábali po svých, abychom se mohli alespoň rozřadit do družstev podle lyžařské zdatnosti jednotlivých účastníků akce.

Další dny už byla situace výrazně lepší, sjezdovky se začaly usilovně uměle zasněžovat, vleky se rozběhly, takže výstupy z prvního dne jsme už opakovat nemuseli.

DOMŮ SE NÁM NECHTĚLO. UŽ SE TĚŠÍME NA PŘÍŠTÍ ROK.

Naše výprava měla pět instruktorů, každý z nich měl na starosti skupinku o 7–9 členech, takže bylo dost prostoru na zlepšování technik, třeba na zvládnutí smýkaného oblouku. Ten se nakonec naučil zvládat každý účastník kurzu. Pokročilejší z nás zkoušeli první carvingové oblouky, a kdo měl zájem

o výuku jízdy na snowboardu, tak se za zájezd i tuto dovednost stihl naučit.

Trénovali jsme vždy dopoledne a odpoledne a po odpoledním lyžování na nás vždy čekal doplňkový program. Třeba noční střežování svíček s nutným nekolikanásobným zkrácením původní vzdálenosti, aby byly cíle bezpečně zasaženy. Nebo karnevalová diskotéka s vyhlášením nejlepších kostýmů. Vyzkoušeli jsme si i rozdělávání ohně v kompletně zasněženém terénu za použití 20 sátek. U této poslední zmíněné disciplíny ale naši skauti měli výraznou výhodu oproti účastníkům ze ŽS z Obrátcích, avšak po pár skautských radách se většine oheň rozdělát povedlo.

Na konci kurzu nás čekal slalom, který se jel na čas, a poslední večer bylo velké, slavnostní vyhlášení vítězů. Po pouhých pěti dnech na horách jsme si natolik zvykli na každodenní legraci a sjíždění kopců, že se nám odjet vůbec nechtělo. Každému teď musí být jasné, jak moc se těšíme na příští rok, až budeme moci zase vyrazit.

Martin Šíla

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

LYŽE

Když jsme u těch zimních radovánek, poprosili jsme Martina Šílu, historika a archiváře skautského střediska, zda by v kronikách nenašel nějakou příhodu, která se váže ke sněhu a zimě. Martin Šíla ochotně „sáhl“ do svého bohatého archivu a vyhledal vyprávění Jaroslava Kačířky z roku 1993 o tom, jak skauti za 2. světové války schovávali své zimní sportovní náčiní, jmenovitě lyže.

Když nás v roce 1939 obsadili Němci a v následném roce nařídili rozpuštění Junáka, tak naše skautská parta se stýkala dál. I přes to, že to nešlo v klubovně, kterou Gestapo zapečetilo. Scházeli jsme se porůznu a hodně sportovali. Tenkrát byly ještě správné zimy, napadlo vždy hodně sněhu a my jsme se proháněli na lyžích po bílých pláních okolo Líbeznic. A právě tyto lyže byly příčinou jednoho zajímavého příběhu z období 2. světové války.

Vše začalo prvou zimou po napadení Sovětského svazu. Všemocná německá armáda poprvé poznala, že tentokrát narazila „na tvrdý oříšek“, a začala hledat pomoc všude, kde se dalo. Mimo spousty nařízení a rozkazů vyhlásili Němci povinný odvod lyží „pro statečnou německou armádu“ na východní frontě. To znamenalo, že ten, kdo vlastnil lyže, je musel odevzdat.

Mezi naší junáckou partou bylo několik majitelů lyží a moc nám bylo líto naše „prkénka“ odevzdat (vždyť tenkrát byly lyže poměrně drahé a vzácné, v Líbeznicích je mělo pouze několik nadšenců). A tak jsme začali hledat místo, na kterém bychom lyže schovali, kde by v klidu přečkaly až do konce války.

ODVOD LYŽÍ

Již si nepamatuji, kdo měl ten geniální nápad schovat je na půdičce márnice na hřbitově. Nejdříve jsme to šli obhlédnout. Půdička vyhovovala, byla přístupná pouze okrouhlým oknem, a to ještě po použití žebříku.

A tak si to jednoho večera za tmy šineme s lyžemi na hřbitov. Pepík Korejs přinesl žebřík (bydlel totiž nejbližší) a ten nejléhcí z nás po něm vylezl nahoru a hlásil, že půda je prázdná, suchá a mimo

okénka žádný jiný vlez nemá. Byl to ideální ukryt. Rychle lyže uskladňujeme a slibujeme si navzájem, že o tom zachováme „bobříka mlčení“ a že si pro ně přijdeme, až bude po válce.

Měli jsme radost, že jsme je zachránili. Vždyť ten, kdo lyže odevzdal, už se s nimi nikdy více neshledal a ani nedostal žádnou náhradu. A my žili v naději, že až vše jednou skončí, opět se na nich budeme prohánět na sněžných pláních okolo Líbeznic.

KDO VLASTNIL LYŽE, MUSEL JE ODEVZDAT

Jakmile v květnu 1945 utichly poslední výstřely 2. světové války, hned jsme se vypravili pro náš „poklad“. Ovšem ne už tajně v noci, ale ve dne a s notným halasem. A tak se nám podařilo převézt „Třetí říši“.

Od této události uběhlo více než padesát let (pozn.: psáno v roce 1993). Vzpomínám si pouze na některé z těch, kteří své lyže tenkrát schovali. Jsou to bratři Miloš Veselý, Josef Korejs, František Veselý, Slavoj Kelner a Jarda Kačírek.

Jaroslav Kačírek, 1993

Seriál o skautských klubovnách:

SKAUTSKÉ KLUBOVNY JUNÁCKÉHO STŘEDISKA V LÍBEZNICÍCH

(1. část)

Pevně zakořeněnému termínu „klubovna“ vděčí český slovník mládežnických organizací, sružený a spolku zejména příběhům z knížek Jaroslava Foglara. Klubovnu, a v ní život oddílů nebo dětské party, vylíčil ve svých knihách tak zajímavě a tolika poutavými slovy, že se jeho velké čtenářské obci stala objektem takřka mytickým. Takovou úlohu jí příkl, tak klubovnu, její poslání a postavení na žebříčku důležitosti skautského světa vnímal a cítil. Nebyl ale daleko od pravdy, ne nadarmo členové skautského střediska říkali „naše klubovna – náš druhý domov“. V blízké budoucnosti se připravuje opětovné stěhování líbeznického skautského střediska do prostor nového areálu, který je právě ve výstavbě. A to je velmi dobrá příležitost si v krátkém seriálu připomenout historii skautských kluboven v Líbeznicích...

Skautské středisko v Líbeznicích vzniklo 28. 4. 1923, kdy byl založen 1. skautský oddíl. Tento oddíl byl pouze chlapecký a jeho vedoucím se stal Vilém Fromm.

Z let 1923 až 1928 se nám nedochovaly žádné písemné historické záznamy, takže vlastně vůbec nevíme, kde se první skauti scházeli. Až rokem 1929 nám začínají kronikové záznamy dějin líbeznického střediska. Z pohledu historika se dá říci, že jsou poměrně kompletní, i když některé dílčí deníky (o kterých víme, že existovaly) se nám bohužel nedochovaly. Nejdůležitějším archivním zdrojem předválečného období je zápisová kniha nadepsaná *Kronika skautského oddílu 1929 až 1938*. Její první zápis je datován 4. 7. 1929 a poslední je z 18. 12.

1938. Chronologicky zachycuje hlavní události, ovšem – a to je nutno přiznat – v záznamech jsou místy značné mezery, které je třeba doplnit z jiných archivních zdrojů. Přesto tato kronika představuje základní historický pramen, bez něhož by zpětná rekonstrukce dějin skautingu v Líbeznicích nebyla možná.

Z toho delšího úvodu je zřejmé, že o tom, kde se líbezníci skauti scházeli v letech 1923 až 1929, nevíme zhora nic. V dalších letech je situace lepší, pamětníci na tuto dobu – ohledně hledání skautské klubovny – vzpomínají takto: „Zkoušelo se to všelijak – scházeli jsme se ve škole, v objektu bývalého starého cukrovaru (kde po určitou dobu také cvičil Sokol). Ale nikde to nebylo natrvalo možné. A tak nakonec nezbylo nic jiného než využívat možnosti v malém, ale o útulnějším prostůčku u Dobiášů na náměstí č. p. 12. Členové klubu OLD SKAUTŮ „Willi“ (OS) rovněž schůzovali i v místním hostinci U Havlíčků.“

PRVNÍ SKAUTSKÉ STŘEDISKO V LÍBEZNICÍCH VZNIKLO V DUBNU ROKU 1923

Přelomovým rokem je ale rok 1935, kdy byla postavena první skautská klubovna v Líbeznicích.

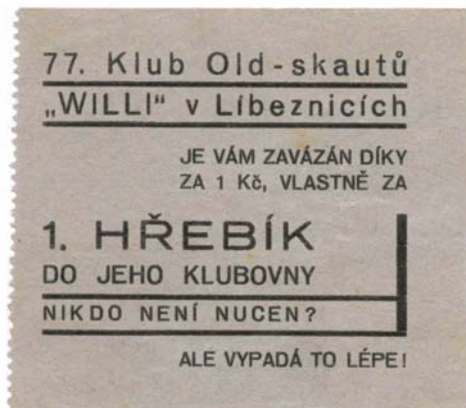
Než se pustíme do popisu událostí roku 1935, vyjasněme si, jak na začátku tohoto roku vlastně vypadala organizační struktura junáků v Líbeznicích.

První organizační jednotkou zde působící byl **77. klub OLD SKAUTŮ „WILLI“**, s Václavem Dobiášem v čele, který měl okolo 30 registrovaných členů.

Druhou organizační jednotkou byl **1. skautský oddíl Líbeznice** (chlapecký), s Ladislavem Šílou ve funkci rádce oddílů, který měl tehdy cca 10 členů. Zároveň se na přelomu let 1934 a 1935 u oddílů začíná formovat „smečka vlčat“, která je oficiálně zaregistrovaná k 25. 3. 1935.

Obě tyto organizační jednotky patřily do Střeďocheské župy, okres Brandýs nad Labem, a každá prováděla svoji registraci separátně. Myšlenka na vlastní junáckou klubovnu se v dochovaných archivních záznamech „táhne jak červená niť“, neustále ale jejímu vzniku brání nedostatek financí. Až teprve v roce 1935 dochází k její realizaci.

Činnost klubu OS v tomto roce začala III. valnou hromadou, která se uskutečnila 17. 2. 1935 v hostinci U Havlíčků. Přítomno bylo 10 členů klubu, 9 skautů z 1. oddílu a 4 hosté. Zhodnotil se uply-

Lístek, který OS „Willi“ dával na památku dárce za příspěvek na stavbu klubovny

foto archiv

nulý rok 1934 – hlavně proběhlé výlety a účast členů klubu na různých sportovních akcích. Padla zmínka o zastavení vydávání klubovního časopisu a o ukončení zápasů ve stolním tenise (jako důvod jsou uváděny chybějící finance). Proběhlý volby a za vůdce klubu byl znovu zvolen Václav Dobiáš. Ten poté podal informaci ohledně aktuální situace plánů stavby nové klubovny. Z jeho zprávy se dozvídáme, že stavební dřevo (pozn.: pravděpodobně v průběhu ledna 1935) bylo již zakoupeno a smlouva na pozemek s panem Plickou se připravuje k oboustrannému podpisu (pozn.: zajímavá informace k této smlouvě je i ta, že její znění musel schválit Svaz, tj. klub OS ji nemohl vypracovat a podepsat sám bez jeho souhlasu – je to podobná situace jako dnes, kdy ústředí Junáka dozoruje nakládání s pozemky a stavbami v majetku jednotlivých středisek).

SMEČKA VLČAT BYLA ZAREGISTROVÁNA V BŘEZNU 1935

Jaký byl vlastně tehdejší právní status klubu OS, přesně nevíme, ale pravděpodobně byl samostatnou právní jednotkou – vyvozujeme to z faktu, že

klub ukládal své finance do záložny pod svým jménem.

Další schůze klubu proběhla 3. 3. 1935 u Dobiášů doma. Projednávala se příprava jarního přespolního běhu a proběhly volby funkcionářů. Zástupcem Václava Dobiáše byl zvolen Josef Fromm (bratr zakladatele střediska Viléma Fromma), vůdcem 1. skautského oddílu Josef Kulhánek. Poté se znovu probírala stavba klubovny, Václav Dobiáš – jako projektant klubovny – předložil její plány, které sám vypracoval. Ty byly schváleny a zároveň byl přijat návrh na vypsání dobrovolné půjčky na její stavbu.

Dne 27. 4. 1935 proběhla další schůze klubu. Jejím nejdůležitějším bodem byla znovu stavba klubovny, a to zejména otázka financí a podrobných stavebních plánů. I když to zde není zcela jasně napsáno, v té době již byla pravděpodobně uzavřena smlouva s panem Plickou na pronájem pozemku pro vlastní stavbu.

STAVBA KLUBOVNY ZAČALA NĚKDY V DUBNU NEBO KVĚTNU

Z května 1935 jsou v kronice dva krátké zápisy ze schůzí konaných 8. 5. a 16. 5. Kupodivu neobsahují žádné informace ohledně stavby klubovny, pouze se projednává program jejího slavnostního otevření. Důvodem bude asi fakt, že (podle zápisu z 27. 4. 1935) pravděpodobně existoval samostatný stavební deník, který jednotlivé etapy stavby (včetně nákladů na něj) podchycoval a který se ale bohužel nezachoval.

Co tedy vlastně o stavbě klubovny v Líbeznicích víme? Ač je to s podivem, tak o vlastním průběhu stavby není v dochované kronice klubu OS ani slovo. Z chronologie událostí se dá odvodit, že stavba začala někdy na přelomu dubna a května 1935 (i když pozemní výkopové práce základů začaly již pravděpodobně v březnu – viz níže citovaná zmínka ve vzpomínkách Ladislava Šíly). Klubovna byla dokončena a slavnostně otevřena **16. 6. 1935**. Její vlastní realizace netrvala tedy více než pouhé dva měsíce! Jednalo se o jednoduchou dřevěnou stavbu s krytou verandou, plochou šikmou střechou a zděnými základy. Osvětlení bylo prováděno petrolejovými lampami, pro zimní užívání byl v klubovně zděný komín, do kterého ústil vývod kamen.

Pozdější vzpomínky pamětníků jsou poměrně strohé a neobsahují žádné podrobnosti ohledně vlastní realizace stavby. Nejpodrobnější popis této významné akce nám zanechal pouze Ladislav Šíla ve svých vzpomínkách z roku 1957:

„Myšlenka mít vlastní klubovnu byla snad stará jako sám skautský oddíl. Bohužel, členové oddílu, mladí chlapci, ani pozdější členové 77. klubu OS nebyli tak majetní, aby na něco podobného mohli pomyslet. Pomohla však šťastná náhoda a v nemalé míře obětavost členů a jejich nadšení pro tuto věc. Byl to opět Václav Dobiáš, který využil své známosti ze studií se synem stavitele Huňáčka (pozn.: Josef Huňáček byl zároveň vedoucí 6. klubu OS „Domočina“) z Prahy a získal prostřednictvím tohoto dobrého muže, za uznávací poplatek, dříví použité na stavbu lešení na jedné velké pražské stavbě (pozn.: uznávací poplatek je termín používaný zejména za první republiky, je jím míněna zanedbatelná částka za nějakou službu či práci – jinak řečeno, jednalo se o velmi malou finanční sumu). Materiálu bylo tolik, že se mohlo uvažovat o postavení objektu takové velikosti, který by plně vyhovoval potřebám klubu i oddílu. Jednalo se ještě o to, najít vhodný pozemek. A zde vyšel potřebám Plicka, který pro tento účel pronajal na dobu 10 let (opět tolik za uznávací poplatek) část svého pozemku (číslo katastru 583/2) o výměře 0,3902 hektaru ve východní části katastru obce Líbeznice. Skautům nastaly pak starosti, jak zajistit stavbu, a to jak po stránce stavební, tak po stránce finanční. Našlo se však dostatek obětavých

Členové 77. klubu OS „Willi“ při stavbě klubovny (vpravo Václav Dobiáš) – květen 1935 foto archiv Willi

členů klubu i oddílů, aby tato obtíž mohla být překonána. Tak tedy Václav Dobiáš nakreslil stavební plány, z členů každý pak dle svých možností přispěl finančně a velmi brzy na jaře roku 1935 mohlo být se stavbou započato. Z finančních prostředků, sebraných mezi členy, byly zakoupeny cihly na podezdívku, kámen do základů byl opatřován tak, že část členů pátrala v okolí po vhodném materiálu a druhá část ho takto získány vozila na ručních kolečkách na místo staveniště. Dříví se zpracovávalo na potřebné rozměry u mistra kolářského Františka Dobiáše, otce vůdce klubu OS. Členové klubu Václav Davidek a Jaroslav Dobiáš pak provedli samotnou montáž (dřevěné klubovny) na staveništi. Základy a podezdívku zhotovil bratr Václav Judytky. Veškeré pozemní úpravy, „přidávání řemeslníkům“ a podobnou činnost obstarávali s velkým nadšením bez rozdílu všichni členové klubu a oddílů, každý podle svých vlastních sil a schopností.

KLUBOVNA BYLA POSTAVENA JEDNODUŠE, ZE DŘEVA A SLAVNOSTNĚ OTEVŘENA V ČERVNU ROKU 1935

A tak dílo, započaté s minimálními finančními prostředky, bylo záhy dokončeno a mohlo být slavnostně ještě téhož roku otevřeno pro účely, pro které bylo zbudováno. Radost líbeznických skautů ze svého nového domova, vybudovaného pro shromažďování a sportování s takovou láskou obětavostí (při zahájení pozemních prací zasypával mladé budovatele ještě sněh), byla nevýslovná, a to již i z toho důvodu, že odpadlo schůzování po hostincích, kam členové přeci jenom neradi docházeli. Budova „Junáckého domova“, přestože byla původně uvažována s životností maximálně 10 let, na svém místě (pozn.: psáno v roce 1957) stále stojí a slouží dále jako vyhledávané místo místní mládeže ke shromažďování a sportování.

Klubovna byla – jak bylo výše řečeno – slavnostně otevřena 16. 6. 1935. Opět – a je to s podivem – se o průběhu tohoto slavnostního otevření neuvádí v kronice klubu OS ani slovo. Nezachovala se nám jediná fotografie této slavnostní události. Nebýt opět pozdějšího svědectví ve vzpomínkách Ladislava Šíly (viz níže), nevěděli bychom o této slavnostní události prakticky nic:

„Jedna z největších skautských událostí, která kdy v Líbeznicích proběhla, bylo slavnostní otevření nové skautské klubovny, kterou jsme nazvali „Junácký domov“. Tato pro líbeznické skautské hnutí významná událost se odehrála v roce 1935. Kromě oficiálních hostů z vyšších junáckých orgánů, z nichž na prvním místě dlužno jmenovat člena náčelnictva, básníka Josefa Šimánka, sjelo se do Líbeznic i množství oddílů z okolí. Tak zde byly oddíly z Roztok, Brandýsa nad Labem, Staré Boleslavi, Satalic, Klecan, Neratovic, Kozel, Makovic, celkem na 500 junáků (!). Protože slavnost začala již v sobotu (15. 6. 1935) velkým táborovým ohněm na „Chrupavce“, spali pak účastníci z bratrských oddílů jednak ve škole (k tomu účelu ochotně zapůjčené ředitelem tohoto ústavu), jednak v rodinách místních junáků.

Sobotní táborový oheň byl zahájen státní hymnou a hymnou junáckou. Hlavním řečníkem byl bratr Josef Šimánek, člen náčelnictva. Po něm o historii líbeznického junáka promluvil Václav Dobiáš, vůdce 77. klubu OS. Následovala pak zábavná část programu, ve které skauti z místního i hostujících oddílů předvedli, jak se u táborových ohňů baví. Slavnostní oheň byl pak zakončen ohňostrojem.

V neděli (16. 6. 1935) dopoledne pak probíhaly lehkotletické závody a turnaj v odbíjení, odpoledne pak slavnostní otevření nové klubovny, ve které byla instalována výstavka trofejí, získaných členy 77. klubu OS při různých závodech, a výstavka prací členů skautského oddílu a jejich sbírka přirodin, poštovních známek apod. Slavnostní otevření provedl opět bratr Šimánek a jako první vstoupil do nové klubovny, následovaní hosty jak z řad junáků, tak místních spolků a organizací a z obecního úřadu. Klubovna pak byla otevřena i pro ostatní hosty slavnosti. Kolem klubovny probíhaly poté finálové zápasy v odbíjení a různé zábavy pro děti i dospělé návštěvníky, vesměs obstarané a řízené skauty. Všichni návštěvníci, a nebylo jich málo, jak z Líbeznic, tak i okolí, pochvalovali si pak, že tak krásnou neděli (i počasí se vydařilo) již dlouho nezažili.“

Poslední zápis v kronice před prázdninami je z 22. 6. 1935. Na této schůzi (první v nové klubovně) se předávala zejména poděkování zasloužilým budovatelům „Junáckého domova“.

A tím bych ukončil naše první vyprávění o vzniku první skautské klubovny v Líbeznicích a o jejích dalších osudech budeme vypravovat v dalším díle.

*(zkrácený text Martina Šíly
z připravované knihy o historii skautského
střediska v Líbeznicích)*

OBEČNÍ KNIHOVNA

ČESKÉ NEBE S BOŽENOU NĚMCOVOU

V poslední Cimrmanově hře *České nebe* se historické postavy přou o to, zdali povolat do nebeské komise Boženu Němcovou. Nakonec je do komise pozvána její literární postava, nejslavnější ze slavných, prostá žena z lidu – babička.

Život samotné Boženy Němcové, rozené Panklové, začal 4. února 1820 ve Vídni. Narodila se do rodiny panského kočího Johanna Pankla. Jako malé dítě se přestěhovala s rodiči na panství vévodkyně Zaháňské do Ratibořic u České Skalice. Zde prožila dětství a velmi krátký úsek mládí. Vdala se v sedmnácti letech za úředníka finanční stráže, o patnáct let staršího Josefa Němce. Vlivem různých pracovních i finančních nezdarů se rodina Němcových velmi často stěhovala. Během těchto přesunů se jim narodily čtyři děti: Hynek (1838), Karel (1839), Theodora (1841) a Jaroslav (1842). Když se na delší dobu usadili v Praze, Němcová se scházela s představiteli tehdejší české kultury. Začala psát a uveřejňovat své básně v časopisech. Vlastenectví přinášelo manželům Němcovým nemalé problémy, tajná policie je sledovala a Josef Němec byl několikrát převlečen právě za neskrývané vlastenectví. Spolu s ostatními vlastenci organizoval pohřeb Karla Havlíčka Borovského a za svou aktivitu byl následně odsouzen k osmi dnům vězení. Legenda o tom, že Božena Němcová položila na hrob Borovského trnovou korunu jako symbol mučednictví, se nezakládá na pravdě. J. L. Turnovský, který se osobně pohřbu zúčastnil, píše: „O věnec vavřínový, kterým Božena Němcová rakev Havlíčkovu ozdobila, rozdělili se nejbližší účastníci pohřbu, vzavše si po lístku na památku.“

Z cest po Čechách a také po Slovensku sepsala poslušáním lidového vyprávění *Národní báchorky a pověsti* a *Slovenské pohádky a pověsti*. Mezitím vrcholil rodinná tragédie. V pouhých patnácti letech umírá syn Hynek na tuberkulózu. Ztráta dítěte, ne-

dostatek peněz a nesoulad v manželství, tím vším prochází Božena Němcová, když píše svůj nejslavnější román – *Babičku*. Další literární díla na sebe nenechávají dlouho čekat. Povídky a kratší prózy: *Dobry člověk*, *Chyže pod horami*, *Dívá Bára*, *Pomněnka šlechtetné duše*, *Rozárka* aj. Větší prózy: *Pohorská vesnice*, *V zámku a podzámčí*. Na čas se stává členkou Českomoravského bratrstva, které vede utopický socialista František Matouš Klácel. Pohybuje se ve společnosti vydavatelů, spisovatelů a lékařů a občas k někomu vzpláne. Její korespondence je plná touhy, ale i hořkého zklamání. Mezi tím rozpor s manželem graduje i ohledně výchovy dětí. Dokonce dojde i na dnes známé domácí násilí. Je zaznamenáno, že Němcovou její manžel tak tloukl, že utekla na policii. Rozhořčený Němec sepsuje koncept žádosti o rozvod. Němcová odjíždí do Litomyšle, kde v dopisech slibuje nakladateli Augustovi připravit své spisy k vydání. Ale není toho už schopna. Je velmi vážně nemocná a nakonec ji Josef Němec odváží do Prahy, kde 21. ledna 1862 umírá. Den před svým skolem ještě vidí první sešit druhého vydání své *Babičky*.

Božena Němcová se za svůj život musela u svých přátel a nakladatelů něco naprosit, aby měla dosta-

tek peněz na základní životní potřeby. Její podmínky k životu byly velmi nutné. Vše pak kontrastuje s velkolepým pohřbem, který jí vlastenci uspořádali, a s posmrtnou slávou, které se jí dostalo.

Možná že jí na velkoleposti přidal čas, ale jestliže nás i po těch letech něco na její tvorbu či na její osobě přitahuje, je jasné, že její hvězda září. Na našem českém nebi je hvězdou. A pokud chcete zachytit světlo, které vydává, stačí otevřít některou z jejích knih či si přečíst její dopisy. Odmění vás krásným a čistým jazykem a vnímavým pohledem do sebe i do lidských osudů.

Alexandra Dančová

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

4. 2. 1820 narozena česká prozaička a básnička Božena Němcová – *Národní báchorky a pověsti*, *V zámku a v podzámčí*, *Babička*

6. 2. 1895 narozen český prozaik, dramatik, literární a výtvarný kritik Ferdinand Peroutka – *Budování státu*, *Pozdější život Panny*

7. 2. 1812 narozen anglický spisovatel Charles Dickens – *Starožitníkův krám*, *Kronika Pickwickova klubu*, *Oliver Twist*

8. 2. 1828 narozen francouzský spisovatel Jules Verne – *Pět neděl v baloně*, *Ocelové město*, *Tajuplný ostrov*

10. 2. 1890 narozen ruský básník, prozaik, nositel Nobelovy ceny Boris Leonidovič Pasternak – *Doktor Živago*, *Vzdušné tratě*, *Glejt*

21. 2. 1846 narozen český básník, prozaik a novinář Svatopluk Čech – *Písneň otrocká*, *Ve stínu lípy*, *Nový epochální výlet pana Broučka, tentokrát do XV. století*

BLAHOPŘEJEME

Blahopřejeme únorovým jubilantům: Kulhánková Naděžda – 88 let, Maříková Dobroslava – 83 let, Nytrová Emilie – 83 let, Procházková Jarmila – 81 let, Blažejová Dagmar – 70 let, Fraňková Bohumila – 60 let.

POZVÁNKA

Sociální výbor obce Líbeznice
a Obecní knihovna
Vás zvou na posezení
pro seniory s harmonikou
v sobotu 19. března 2016
v Komunitním centru Archa
od 15 hodin.

Knihovna Líbeznice

ČESKÁ HISTORIE A PAVEL KOSATÍK

Přední český literární historik a spisovatel faktu, autor knih: *České snění*, *České okamžiky*, *Sám proti zlu*, *Fenomén Kohout*, *Tigrid poprvé*, *Devět žen z Hradu*, *Jan Masaryk aj.*

era česlavská
Život na olympu

grit, poprvé
První setkání

ferdinand peroutka
Kronika života (1812–1895)

ČESKÉ SNĚNÍ
Pavel Kosatík

Pondělí 14. 3. 2016
od 18.30 hodin
komunitní centrum
ARCHA

www.knihovna.libeznice.cz
VSTUP ZDARMA

zveme vás na společný

KONCERT

Bohemiachoru
a sboru ZUŠ Líbeznice

sobota 12. března 2016
od 18:00

v kostele sv. Martina
v Líbeznicích

Vstupné dobrovolné.

BOHEMIACHOR

**NOVĚ
OTEVŘENO**

Vinotéka u „krčka“

vinoteka-u-krcka.cz

**Stáčená vína
Příjemné posezení
Pořádání oslav
Nekuřácký vinný šenk**

**Mělnická 12, Líbeznice
otevřeno: po - so 14.00 - 21.00**

FIRMA s.r.o.
Realizace staveb a TZB

**novostavby
opravy • rekonstrukce**

**elektro • topení • voda
plyn • vzduchotechnika**

724 327 470 | 602 327 970

www.firma-stavby.cz

**Sekční vrata na pohon RenoMatic Hörmann od 19 999,-
s montáží a DPH**

garážová vrata • pohony • vjezdové brány • plotové výplně • dveře

www.VASEVRATA.cz

D.O.S.
s.r.o.

Mělnická 109,
250 65 Líbeznice

tel.: +420 272 705 984

GSM: +420 602 206 326

e-mail: info@vasevrata.cz

[www.facebook.com/
vasevrata](http://www.facebook.com/vasevrata)

HÖRMANN

Vrata • Dveře • Zárubné • Pohony

Kalendář akcí pro rok 2016

- 20. 3.** Velikonoční trhy
- 23. 4.** Vejšlap povodím mratínského potoka
- 30. 4.** Čarodějnice a slavnostní otevření skateparku
- 8. 5.** Den matek v ZŠ Líbeznice
- 14. 5.** Kolem kolem Líbeznice
- 18. 6.** Dětský den a Mamutfest
- 23. 7.** Sejdeme se na náměstí
- 27. 8.** Country večer
- 10. 9.** Posvícení
- 17. 9.** Líbeznický koloběh
- 1. 10.** Vejšlap povodím mratínského potoka
- 27. 11.** Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina

PŘIJĎTE POSÍLIT NÁŠ OBCHODNÍ TÝM!

Společnost JACER-CZ, a.s. hledá vhodné kandidáty

Na pozici: PRODEJCE DŘEVOOBCHODU

Termín nástupu: 1. 3. 2016

Místo výkonu práce: Tůmovka areál u ČS ONO

Náplň práce: prodej řeziva, plošných materiálů a ostatních produktů ze dřeva. Samostatná tvorba zákaznických nabídek, vyřizování obchodních zakázek, příjem materiálu na sklad, práce s pokladnou, možnost kariérního růstu, provize z prodeje

Požadované dovednosti: znalost práce na PC, zodpovědnost, zákaznický přístup, loajalita, flexibilita, samostatnost, zkušenosti s prodejem, schopnost komunikace v německém jazyce a průkaz VZV výhodou (není podmínkou)

Kontakt: martin.kyzl@jacer.cz

Kompostárna Dolínek
CZS00950

příjem bioodpadu
prodej zemin, substrátu, rašeliny a borky

AGROMARKET
ul. Břežanská, Dolínek
25070 Odolena Voda

www.kompostarna.cz

T: 603 414 692

PO-PÁ: 8-16hod.
SO, NE: 9-12hod.

 Komplexní řešení hromosvodů

GN HROMOSVODY

10% SLEVA
na veškeré naše služby

Platí do konce Března 2016

www.ginov.cz
+420 774 547 780
+420 724 778 885

CHCETE UMĚT PLYNULE KONVERZOVAT?

VEČERNÍ KURZY PRO DOSPĚLÉ V ZŠ LÍBEZNICE!

- angličtina
- němčina
- francouzština
- španělština

OBJEDNEJTE SE NA UKÁZKOVOU HODINU ZDARMA

 CALLAN METHOD
Metoda Speak

VÝUKOVÉ CENTRUM ANGLIČTINY
Tel.: 777 151 322, 777 151 324
www.anglictinapraha9.cz
Anglicky 4x rychleji

Zavedená, rozšiřující se dopravní společnost přijme zaměstnance na následující volné pozice:

 MEZINÁRODNÍ DOPRAVA POLYMARK TRANS

ŘIDIČ MKD, SERVISNÍ TECHNIK

ŘIDIČ MKD: Požadujeme: ŘP sk. C, nebo C+E • Bezúhonnost, spolehlivost Nabízíme: • Depo Líbeznice CZ 250 65, Písek CZ 397 01, Všetaty CZ 277 16 • Možnost parkování v místě bydliště, možnost zaučení • Možnost zaměstnanecké půjčky a dalších firemních benefitů • Ohodnocení 30-49.000 Kč kamiony, 25-32.000 Kč sólo vozy • Stabilitní práci v zavedené společnosti	SERVISNÍ TECHNIK (oprava a údržba vozového parku: DAF, IVECO, FIAT, KÖGEL) Požadujeme: ŘP sk. B, C (C+E výhodou) • Bezúhonnost, spolehlivost • Vyučení SOU Automechanik, praxe v oboru • Schopnost učit se novým věcem, časová flexibilita Nabízíme: • Stabilitní práci v zavedené společnosti • Depo Líbeznice (Praha- východ) • Podporu při zvyšování kvalifikace, služební telefon, možnost služeb. vozidla • Odpovídající platové ohodnocení na HPP (25-30.000,- Kč/měs)
--	--

Kontakt : 777 482 268, e-mail : info@polymarktrans.cz
www.polymarktrans.cz

centrum volného času MĚSICE

PRO DĚTI I DOSPĚLÁKY V CVČ MĚSICE
PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY

jazykové dovednostní tématické
pěkné prostředí a spousta celodenní legrace

KURZY PLAVÁNÍ
startovací plavání rodinné plavání dětské plavání
moderně zařízený bazén, komfortní zázemí, profesionální a příjemné lektorky

AKTIVITY PRO MAMINKY A OSTATNÍ
jóga španělština pilátes taneční a pohybové kurzy
dětský koutek s dohledem nad dětmi, pohodové parkování, kavárna s terasou, venkovní hřiště

Kompletní nabídka: www.cvcmesice.cz tel.: 733 111 865

JIŽ PŘIPRAVUJEME!!
Všechny kurzy na www.cvcmesice.cz

